

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

6. veebruar 2020*

Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Komisjoni dokumendid, mis on seotud liidu õiguse sätte tõlgendamisega – Kolmandatelt isikutelt pärit dokumendid – Liikmesriigilt pärit dokumendid – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaliselt keeldumine – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest täielikult keeldumine – Põhjendamiskohustus – Kohtumenetlusi kaitsev erand – Ülekaalukas üldine huvi

Kohtuasjas T-485/18,

Compañía de Tranvías de la Coruña, SA, asukoht Coruña (Hispaania), esindaja: advokaat J. Monrabà Bagan,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: W. Mölls ja C. Ehrbar,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 7. juuni 2018. aasta otsus osaliselt või täielikult keelduda võimaldamast hagejal tutvuda dokumentidega seoses komisjoni poolt Prantsuse Vabariigile edastatud arvamusega, mis puudutab metrooliinide lepingu kehtivust kuni 2039. aastani,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

nõupidamiste ajal koosseisus: koja president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud V. Kreuschitz (ettekandja) ja N. Póltorak,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Compañía de Tranvías de la Coruña, SA taotles 19. detsembril 2017 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) alusel tutvumist mitmete Euroopa Komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi dokumentidega.
- 2 Dokumentidega tutvumise taotluses mainis hageja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1), ja Prantsuse 8. detsembri 2009. aasta seaduse nr 2009-1503, mis käsitleb raudteetranspordi korraldamist ja reguleerimist ning millega kehtestatakse erinevaid transpordi käsitlevaid sätteid (*JORF*, 9.12.2009, lk 21226), jõustumist. Ta selgitas lisaks, et ta teab, et komisjon edastas Prantsuse Vabariigile oma arvamuse metrooliinide lepingu kehtivuse kohta 2039. aastani. Selles kontekstis taotles ta tutvumist kõikide selle küsimusega seotud olemasolevate dokumentidega, sealhulgas kogu sisekirjavahetusega; kõikide selle küsimusega seotud dokumentidega, mida on vahetatud või mitte Société nationale des chemins de fer français'ga (Prantsusmaa riiklik raudtee-ettevõtja; SNCF), Régie autonome des transports parisiens'iga (Pariisi transpordiamet; RATP) või Prantsuse valitsuse esindajate või vastutavate isikutega; komisjoni arvamustega, koosoleku protokollidega või selle küsimusega seotud kõikide muude igat laadi dokumentidega.
- 3 Liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektor andis 5. märtsi 2018. aasta kirjas hagejale teada, et dokumentidega tutvumise taotlusega võivad olla hõlmatud 27 dokumenti, ning et pärast nende dokumentide analüüsimist otsustas ta määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja lõike 2 teise taande alusel osaliselt võimaldada tutvuda nendest 27 dokumendist 13-ga ning keelduda ülejäänud 14 dokumendi avalikustamisest. Komisjon lisas oma kirjale nimekirja nimetatud 27 dokumendist ning dokumendid, millega oli lubatud osaliselt tutvuda.
- 4 Hageja esitas 19. märtsil 2018 komisjonile kordustaotluse määruse nr 1049/2001 artikli 8 kohaselt, paludes teda vaadata uuesti läbi 5. märtsi 2018. aasta kirjas väljendatud seisukoht. Taotluse raames vaidlustas ta asjaomaste dokumentide avalikustamisest täielikult ja osaliselt keeldumise selles osas, milles seda oli põhjendatud kohtumenetluse kaitsega vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teisele taandele.
- 5 Komisjoni peasekretäri 7. juuni 2018. aasta otsusega, mis võeti komisjoni nimel vastu määruse nr 1049/2001 rakenduseeskirjade (C(2018) 3780 final) artikli 4 kohaselt, vastati kordustaotlusele (edaspidi „vaidlustatud otsus“).
- 6 Vaidlustatud otsuses kinnitas komisjon määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande alusel esiteks tema dokumentidest kümne ja Prantsuse Vabariigilt pärit nelja dokumendi avalikustamisest keeldumist ning teiseks kinnitas osalist tutvumise võimaldamist tema dokumentidest kümnega, ning kolmandaks keeldus täielikult võimaldamast tutvuda RATP-lt pärit kolme dokumendiga, mille avalikustamine oli osaliselt lubatud. Ta põhjendas seda otsust vajadusega kaitsta kohtumenetlusi, mis olid pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ning kolme viimase dokumendi suhtes kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 12. juuli 2018. aasta kohtumäärus *RATP vs. komisjon*, (T-250/18 R, ei avaldata, EU:T:2018:458) ja 12. septembri 2019. aasta kohtumäärus *RATP vs. komisjon* (T-250/18, ei avaldata, EU:T:2019:615). Ta leidis sisuliselt, et avalikustamata lõikude sisu nimetatud dokumentides on tihedalt seotud kõnealustes kohtumenetlustes tekkinud õiguslike küsimustega. Lisaks

analüüsis komisjon, kas on võimalik võimaldada osaliselt tutvumist taotletud dokumentidega või kas ülekaalukas üldine huvi võiks õigustada nende avalikustamist; selle analüüsi tulemusel kinnitas ta asjaomaste dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaliselt või täielikult keeldumist.

Menetlus ja poolte nõuded

- 7 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. augustil 2018.
- 8 Hageja palub vormiliselt Üldkohtul:
  - tühistada vaidlustatud otsus;
  - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 9 Komisjon palub Üldkohtul:
  - jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 10 Üldkohtu kodukorra artikli 91 punkti c alusel palus Üldkohus 3. mai 2019. aasta määrusega komisjonil esitada kõik dokumendid, millega tutvumise võimaldamisest vaidlustatud otsuses osaliselt või täielikult keelduti. Komisjon esitas need dokumendid ettenähtud tähtaja jooksul.
- 11 Üldkohtu kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames palus Üldkohus samuti pooltel esitada teatud dokumente ja esitas pooltele kirjalikke küsimusi. Pooled esitasid need dokumendid ja vastasid küsimustele ettenähtud tähtaja jooksul.
- 12 Ükski pooltest ei esitanud kodukorra artikli 106 alusel taotlust olla ära kuulatud kohtuistungil. Üldkohus (kolmas koda) otsustas kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel teha otsuse ilma menetluse suulise osata.

Õiguslik käsitlus

Sissejuhatavad märkused

- 13 Kõikide väidete esitamise järel palub hageja samuti, et Üldkohus kohustaks komisjoni esitama talle dokumendid, millega tutvumise võimaldamisest oli vaidlustatud otsusega täielikult või osaliselt keeldutud.
- 14 Need taotlused tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata. Väljakujunenud kohtupraktikast nimelt ilmneb, et Üldkohus ei saa ETL artikli 263 põhineva õiguspärasuse kontrolli käigus teha institutsioonidele korraldusi või tegutseda nende asemel. Niisugust õiguspärasuse kontrolli piirangut kohaldatakse kõigis Üldkohtus käsitletavates kohtuvaidluse valdkondades (vt selle kohta 3. juuni 2010. aasta kohtumäärus *Z vs. komisjon*, T-173/09, ei avaldata, EU:T:2010:221, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 9. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus *Pint vs. komisjon*, T-634/17, ei avaldata, EU:T:2018:662, punkt 19).

Esimene väide

Esimese väite ulatus

- 15 Hageja leiab, et keeldumist võimaldada tutvumist nende dokumentidega, mida ta käesolevas asjas taotles, ei saa põhjendada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande alusel. Tema arvates oli dokumentidega tutvumise taotluse eesmärk teha kindlaks alguskuupäev, mida komisjon kohaldas Euroopa Liidu õiguse ja riigisisese õiguse kohaselt sõlmitud avaliku teenindamise lepingutele, kui need olid hõlmatud määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 punktis b ette nähtud erandiga. Hageja leiab, et üheski eelotsuse küsimuses, mis esitati kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), sõnaselgelt ei palutud Euroopa Kohtul tõlgendada või teha kindlaks alguskuupäeva Euroopa Liidu õiguse ja riigisisese õiguse kohaselt sõlmitud ja nimetatud erandi alla kuuluvate avaliku teenindamise lepingute jaoks. Ta ei tuvasta nende kohtuasjade ja tema poolt esialgu taotletud teabe vahel mingit otsest seost, mida on nõutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande kohaldamiseks. Lisaks ei analüüsinud komisjon konkreetselt ja individuaalselt nende dokumentide sisu, millega tutvumist taotleti.
- 16 Hageja järeldeb sellest, et vaidlustatud otsuses ei ole piisavaid põhjendusi, et seostada dokumentidega tutvumise taotlust kohtuasjadega, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ja õigustada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes ette nähtud erandi kohaldamist. Ta leiab eeskätt, et õige tõlgenduse jaoks selleks, et teada saada, kas institutsioon on oma otsust sobivalt põhjendanud, peab oht kohtumenetlusele olema mõistlikult ettenähtav, mitte üksnes oletuslik. Sellel eesmärgil peavad järeldused olema seoses aruande konkreetse sisuga põhjendatud üksikasjalike asjaoludega, mis võimaldavad mõista põhjuseid, miks selle avalikustamine võiks tõsiselt kahjustada otsustusprotsessi. Lisaks ei tohi akti põhjendus olla üldine ja abstraktne. Hageja sõnul ei sisaldu vaidlustatud otsuses aga mingit üksikasjalikku põhjendust, et õigustada taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaliselt või täielikult keeldumist.
- 17 Komisjon arvab sisuliselt, et kõigi või osa asjaomaste dokumentide avalikustamata jätmine oli põhjendatud piisava seosega nende dokumentide ja nendes kohtuasjades Euroopa Kohtus esitatud eelotsuse küsimuste vahel, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ning et vaidlustatud otsus on nõuetekohaselt põhjendatud.
- 18 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et kuigi hagiavalduse esimene väide puudutab vormiliselt „menetlusnormide rikkumist“, siis selle väite põhjenduseks esitatud argumentidest mõned käsitlevad põhjendamiskohustust ja teised põhjenduse põhjendatuse küsimust.
- 19 Sellega seoses tuleb märkida, et põhjendamiskohustus on liidu õiguse üldpõhimõte, mis on tagatud ETLT artikli 296 teise lõiguga ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikega 1, mille kohaselt kõik liidu institutsioonide õigusaktid peavad olema põhjendatud. See kohustus tähendab, et liidu institutsioonid peavad näitama selgelt ja üheselt akti vastuvõtja arutluskäiku, mis võimaldab esiteks asjaomastel isikutel võetud meetme põhjusi mõista, et oma õigusi kaitsta, ning teiseks pädeval kohtul kontrolli teostada (2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 63, ja 4. juuni 2013. aasta kohtuotsus ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, punkt 53; vt samuti 5. detsembri 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Edison, C-446/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:798, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Nii on määruse nr 1049/2001 sätete kohaldamise kontekstis otsustatud, et institutsiooni kohustuse põhjendada dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumise otsust eesmärk on esiteks anda asjaomasele isikule piisavalt teavet, et oleks võimalik kindlaks teha, kas otsus on põhjendatud või leidub selles viga, mis lubab vaidlustada otsuse kehtivust, ja teiseks võimaldada liidu kohtul kontrollida

otsuse õiguspärasust. Selle kohustuse ulatus sõltub sellest, mis laadi aktiga on tegu ja millises olukorras see on vastu võetud (vt 25. aprilli 2007. aasta kohtuotsus WWF European Policy Programme vs. nõukogu, T-264/04, EU:T:2007:114, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Arvestades selle sisu ja ülesannet liidu õiguskorras, kujutab põhjendamiskohustus endast olulist vorminõuet, mille kohus võib või isegi peab omal algatusel esile tooma (vt selle kohta 20. mai 2009. aasta kohtuotsus VIP Car Solutions vs. parlament, T-89/07, EU:T:2009:163, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika) ning mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis puudutab vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust (5. detsembri 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Edison, C-446/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:798, punkt 20; vt samuti 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Total vs. komisjon, C-597/13 P, EU:C:2015:613, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Seega tuleb käesolevas asjas hinnata esiteks argumente, mis on esitatud põhjendamiskohustuse rikkumist puudutava etteheite põhjendamiseks, ning teiseks argumente, mis on esitatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande rikkumist puudutava etteheite põhjendamiseks.

Etteheide, et rikutud on põhjendamiskohustust

- 23 Mis puudutab komisjonilt pärit 20 dokumenti, siis vaidlustatud otsusest ilmneb, et nendega tutvumise võimaldamisest osaliselt või täielikult keelduti. Komisjon põhjendas selles otsuses neid seisukohavõtte, märkides, et need dokumendid puudutasid Prantsuse õigusnormide kooskõla määrusega nr 1370/2007 ning sisaldasid tema, RATP ja Prantsuse ametiasutuste vahelist teabevahetust ning tema erinevate talituste, sh õigustalituse vahelist teabevahetust. Pealegi märkis komisjon, et Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu poolt Euroopa Kohtule esitatud üks eelotsuse küsimus kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), puudutas selle määruse sätete tõlgendamist, mis olid kõne all nendes Prantsuse õigusaktidele antud hinnangutes. Ta järeldas sellest, et taotletud dokumentides sisalduv teave puudutas otseselt Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu esitatud eelotsuse küsimusi, mida võidakse Euroopa Kohtus analüüsida. Tema arvates mõjutaks taotletud dokumentide terviktekstide avalikustamine seega selliste kohtumenetluste kaitset, mis olid pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237). Komisjon täpsustas samuti selles otsuses, et taotletud dokumentide avalikustamine mõjutaks tõsiselt tema, Prantsuse ametiasutuste ja RATP positsiooni nendes kohtuasjades, mis olid pooleli, kuna need dokumendid sisaldasid sisearutelusid ja argumente, mida võidakse kasutada pooleliolevates menetlustes poolte kahjuks.
- 24 Mis puudutab Prantsuse ametiasutustelt pärit nelja dokumenti, siis leidis komisjon vaidlustatud otsuses, et need ametiasutused esitasid sobivad põhjused, miks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande kohaselt nende dokumentidega tutvumise võimaldamisest keelduda. Ta märkis, et ametiasutused leidsid, et taotletud dokumendid olid tihedalt seotud Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu esitatud õigusküsimustega pooleliolevates kohtumenetlustes kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ning et nende argumentidega on nimetatud sätte kohaldamine eriti põhjendatud. Komisjon otsustas seega seda sätet kohaldades need dokumendid avalikustamata jätta.
- 25 Mis puudutab kolme RATP dokumenti, siis märkis komisjon vaidlustatud otsuses, et RATP vaidlustas liidu kohtutes nende dokumentide osalise avalikustamise, mida otsustati teha vastuseks ühele teisele dokumentidega tutvumise taotlusele (vt kohtuasjad, milles nüüdseks on tehtud 12. juuli 2018. aasta kohtumäärus RATP vs. komisjon (T-250/18 R, ei avaldata, EU:T:2018:458), ja 12. septembri 2019. aasta kohtumäärus RATP vs. komisjon (T-250/18, ei avaldata, EU:T:2019:615)), mistõttu komisjon ei saa võimaldada tutvumist nende dokumentidega vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teisele taandele, mitte üksnes kohtuasjade tõttu, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi

2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237) ja mis on pooleli, vaid ka kohtuasja tõttu, milles on tehtud 12. septembri 2019. aasta kohtumäärus RATP vs. komisjon (T-250/18, ei avaldata, EU:T:2019:615) ja mis oli pooleli.

- 26 Lõpuks keeldus komisjon osaliselt võimaldamast tutvumist taotletud dokumentidega, kuna nende dokumentidega tutvumist ei olnud võimalik lubada ilma asjaomaseid huve kahjustamata. Ta leidis samuti, et ei ole ülekaalukat üldist huvi, mis õigustaks nende dokumentide avalikustamist. Ta leidis ennekõike, et isegi, kui võib olla olemas teatud üldine huvi määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 tõlgendusküsimuste suhtes, ei tulnud määruse nr 1049/2001 kohase dokumentidega tutvumise taotluse kontekstis võtta arvesse taotleja konkreetset huvi. Järelikult ta leidis, et käesolevas asjas ei ole ülekaalukat üldist huvi, mis võiks olla kaalukam huvist kaitsta pooleliolevaid kohtumenetlusi, mis on ette nähtud viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 2 teise taandega.
- 27 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et komisjon esitas hagejale piisava selgituse, et viimane mõistaks, kas otsus on põhjendatud või kas see on vigane, mistõttu saab selle kehtivust vaidlustada. Hagejal oli muide võimalik nendele põhjustele tuginedes seada kahtluse alla nii komisjoni hinnang, et nende kohtuasjade, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ja hageja taotletud teabe vahel on otsene seos, kui ka hinnang, et käesolevas asjas võeti ülekaalukat üldist huvi nõuetekohaselt arvesse.
- 28 Pealegi võimaldavad vaidlustatud otsuse põhjendused Üldkohtul selle otsuse üle teostada õiguspärasuse kontrolli.
- 29 Järelikult tuleb põhjendamiskohustuse rikkumist puudutav etteheide tagasi lükata.

Etteheide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet

– Dokumentidega tutvumise õigus üldiselt

- 30 Määruse nr 1049/2001 eesmärk vastavalt selle põhjendusele 4 ja artiklile 1 on anda avalikkusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega. Selle õiguse suhtes kehtivad sellegipoolest teatavad piirid, mis põhinevad avalikel või erahuvidel. Nii on selle määruse artiklis 4 ette nähtud erandnormid, mis lubavad institutsioonidel keelduda võimaldamast tutvuda dokumendiga siis, kui selle avalikustamine kahjustaks mõnda selle sättega kaitstud erandit.
- 31 Kuna tegemist on eranditega üldsuse võimalikult laiaulatuslikust õigusest dokumentidega tutvuda, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (vt 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Philip Morris vs. komisjon, T-18/15, ei avaldata, EU:T:2016:487, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Lisaks ei piisa ainuüksi asjaolust, et dokument puudutab määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandiga kaitstud huvi, et erandi kohaldamine oleks põhjendatud (3. juuli 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punkt 51, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Philip Morris vs. komisjon, T-18/15, avaldamata, EU:T:2016:487, punkt 34).
- 33 Esiteks, kui asjaomane institutsioon otsustab keelduda tutvumise võimaldamisest dokumendiga, mille edastamise taotlus on talle esitatud, on ta üldjuhul kohustatud selgitama, kuidas tutvumine selle dokumendiga võib konkreetset ja tegelikult kahjustada huve, mida kaitseb mõni määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erand, millele ta tugineb. Lisaks peab sellise kahjustamise oht olema mõistlikult ettenähtav ja mitte ainult oletuslik (vt 3. juuli 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. in't Veld,

C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Philip Morris vs. komisjon, T-18/15, ei avaldata, EU:T:2016:487, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 34 Teiseks, kui institutsioon kohaldab mõnd määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandit, peab ta kaaluma konkreetset huvi, mida dokumendi avalikustamata jätmisega tuleb kaitsta, ja eelkõige üldist huvi dokumendi kättesaadavaks tegemise vastu, pidades silmas eeliseid, mis tulenevad, nagu on märgitud määruse nr 1049/2001 põhjendusest 2, suuremast läbipaistvusest, nimelt kodanike suuremast osalemisest otsustamisprotsessis ja halduse suuremast legitiimsusest, tulemuslikkusest ja vastutusest kodanike ees demokraatlikus süsteemis (vt 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Philip Morris vs. komisjon, T-18/15, ei avaldata, EU:T:2016:487, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei nõua pealegi kohtutegevus ja haldustegevus dokumentidega tutvumise õigust samas ulatuses kui see, mida nõuab liidu institutsiooni tegevus seadusandjana (vt selle kohta 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 60, ja 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus Rootsi jt vs. API ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 77).
- 36 Määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud eranditest mõne kohaldamise põhjendatust tuleb hinnata nende asjaolude alusel, mis olid olemas dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäeval. Nimelt tuleb liidu akti õiguspärasust hinnata nende faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel, mis olid olemas akti vastuvõtmise kuupäeval (vt 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).

– Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teine taane

- 37 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande kohaselt ei võimalda institutsioonid tutvuda dokumentidega, mille avalikustamine kahjustaks kohtumenetlust, välja arvatud juhul, kui avalikustamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.
- 38 Kohtumenetluse kaitse tähendab nimelt seda, et tagatud on nii poolte võrdsuse põhimõte kui ka korrakohane õigusemõistmine ning kohtumenetluse usaldusväärsus.
- 39 Esiteks, mis puudutab poolte võrdsuse põhimõtte järgimist, siis olgu märgitud, et kui nende dokumentide sisu, millest tuleb välja institutsiooni positsioon vaidluses, on avaliku arutelu objektiks, võib nende kohta tehtav kriitika põhjendamatult mõjutada positsiooni, mida institutsioon asjaomastes kohtutes kaitseb. Lisaks võib see, kui teine pool tutvub dokumentidega, mis puudutavad institutsiooni positsiooni pooleliolevas kohtumenetluses, rikkuda tasakaalu, mis vaidluse poolte vahel peab valitsema – tasakaalu, mis on poolte võrdsuse põhimõtte aluseks –, kui avalikustamise kohustust kohaldatakse ainuüksi institutsiooni suhtes, kelle dokumentidega tutvumist taotletakse, mitte kõigi menetluse poolte suhtes. Poolte võrdsuse põhimõtte järgimine on siiski tingimata tarvilik, kuna see on õiglase kohtumenetluse mõiste loogiline tulem (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus Rootsi jt vs. API ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punktid 86 ja 87 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 28. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 132).
- 40 Teiseks, mis puudutab korrakohast õigusemõistmist ja kohtumenetluse usaldusväärsust, siis olgu märgitud, et kohtutegevuse väljajätmine dokumentidega tutvumise õiguse kohaldamisalast on põhjendatud vajadusega tagada kogu kohtumenetluse vältel poolte vaidluste ja kohtuasja menetleva kohtu arutelu segamatu kulgemine, avaldamata kohtutegevusele välist survet. Nende dokumentide avalikustamine, millest selgub pooleliolevas kohtumenetluses institutsiooni kaitstud positsioon, annaks aga võimaluse avaldada – isegi kui see toimub ainult üldsuse ettekujutuses – kohtutegevusele välist

survet ja kahjustada vaidluste segamatut kulgu (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Rootsi jt vs. API* ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punktid 92, 93 ja 130).

- 41 Seega, määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande kohaselt takistab avaliku huvi kaitse teatud kindla kohtumenetluse eesmärgil koostatud dokumentide sisu avaldamist. Need dokumendid hõlmavad kohtumenetluse käigus esitatud menetluskohandusi, institutsiooni sisedokumente, mis puudutavad poolelioleva kohtuasja menetlust, ning kohtuasja käsitlevat kirjavahetust asjaomase peadirektoraadi ja õigustalituse või advokaadibüroo vahel (vt selle kohta 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Philip Morris vs. komisjon*, T-18/15, ei avaldata, EU:T:2016:487, punktid 51 ja 52 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 42 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taandega on samuti vastuolus nende dokumentide avalikustamine, mis ei ole küll koostatud üksnes teatud kindla kohtuvaidluse jaoks, kuid mille avalikustamine võib kahjustada konkreetse kohtuvaidluses poolte võrdsuse põhimõtet. Kuid selleks, et niisugust erandit saaks kohaldada, peab neil dokumentidel olema ajal, mil tehakse otsus nendega tutvumist mitte võimaldada, asjakohane seos kas liidu kohtus poolelioleva menetlusega, mille puhul asjaomane institutsioon sellisele erandile tugineb, või liikmesriigi kohtus poolelioleva menetlusega, tingimusel et selles menetluses on tekkinud küsimus liidu õigusakti tõlgendamise ja kehtivuse kohta, mistõttu on kohtuasja konteksti arvestades eriti tõenäoline, et esitatakse eelotsusetaotlus. Kuigi neil kahel juhul ei ole kõnealused dokumendid koostatud konkreetse kohtumenetluse raames, võidakse nimelt asjaomase kohtumenetluse usaldusväärset ja poolte võrdsuse põhimõtet tõsiselt kahjustada, kui pooltel on privilegeeritud juurdepääs teise poole siseinfole, millel on tihe seos poolelioleva või potentsiaalse, kuid eelseisva kohtuvaidluse õiguslike aspektidega (15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Philip Morris vs. komisjon*, T-796/14, EU:T:2016:483, punktid 88–90, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Philip Morris vs. komisjon*, T-18/15, ei avaldata, EU:T:2016:487, punktid 64 ja 65).
- 43 Lõpuks keelab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes ette nähtud erandi kohaldamine dokumentide avalikustamist üksnes niikaua, kui püsib kohtumenetluse kahjustamise oht (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Rootsi jt vs. API* ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punktid 130–135), ja seega on selle kohaldamine ajaliselt piiratud.

– *Vaidlustatud otsuse ulatus*

- 44 Vaidlustatud otsuses keeldus komisjon täielikult või osaliselt võimaldamast tutvumist 27 taotletud dokumendiga põhjendusel, et nende avalikustamine mõjutaks pooleliolevat kohtumenetlust kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ning RATP-lt pärit dokumentide suhtes pooleliolevat kohtumenetlust kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 12. juuli 2018. aasta kohtumäärus *RATP vs. komisjon*, (T-250/18 R, ei avaldata, EU:T:2018:458) ja 12. septembri 2019. aasta kohtumäärus *RATP vs. komisjon* (T-250/18, ei avaldata, EU:T:2019:615). Ta leidis sisuliselt, et kõik dokumendid, millega tutvumise võimaldamisest osaliselt või täielikult keelduti, olid hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande erandiga, kuna need olid seotud määruse nr 1370/2007 artikli 8 tõlgendamisega, mis oli vaidluse all kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), mis olid Euroopa Kohtus pooleli.
- 45 Hageja vaidleb sellele hinnangule vastu. Ta väidab sisuliselt, et otsust seost nende kohtuasjade, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ja taotletud teabe vahel ei ole, mistõttu nende avalikustamine ei saaks mõjutada nendes kohtuasjades pooleliolevat kohtumenetlust. Hageja väidab nimelt, et alguskuupäeva

küsimus avaliku teenindamise lepingute jaoks, mis on sõlmitud määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 punktis b ette nähtud erandit kohaldades, ei olnud otseselt seotud eelotsuse küsimustega, mida Itaalia kohus nendes kohtuasjades esitas.

- 46 Itaalia kohtu Euroopa Kohtule esitatud neljas eelotsuse küsimus kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), on siiski sõnastatud järgmiselt:

„Kas asjaolu, et sõlmitud otselepingu esialgne tähtaeg ületab 30-aastast tähtaega, mis lõpeb 3. detsembril 2039 [tähtpäev, mis tuleneb määruse nr 1370/2007 jõustumise kuupäevast], kujutab endast siiski asjaolu, mille tõttu on see otselepingu sõlmimine vastuolus põhimõtetega, mis on sätestatud selle määruse artiklis 5 koostoimes selle artikli 8 lõikega 3, või tuleb asuda seisukohale, et kõikidel õiguslikel eesmärkidel parandab selle mittevastavuse automaatselt lepingu kestuse vähendamine seadusest lähtuvalt (*ex lege*) (artikli 8 lõige 3) selle 30-aastase tähtajani?“

- 47 Niisiis soovib Itaalia kohus Euroopa Kohtult saada selgitust õiguslike tagajärgede kohta, mis kaasnevad sellise lepingu sõlmimisega, millele on viidatud määruse nr 1370/2007 artiklis 5 koostoimes artikli 8 lõikega 3, rohkem kui 30 aastaks, mis lõpeb 3. detsembril 2039. Seda küsimust esitades lähtub ta eeldusest, et määruse artikli 8 lõikes 3 viidatud 30-aastane tähtaeg hakkab kulgema alates selle määruse jõustumise kuupäevast. See eeldus ei ole Euroopa Kohtule siiski siduv. Samuti on see nii kohtujuristi Saugmandsgaard Øe ettepanekuga liidetud kohtuasjades Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2018:869), mis tehti pärast vaidlustatud otsust ja mida, nagu selgub eespool punktist 36, ei pea seega käesolevas asjas arvesse võtma.

- 48 Järelikult väidab hageja ekslikult, et alguskuupäeva küsimus avaliku teenindamise lepingute jaoks, mis on sõlmitud määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 punktis b ette nähtud erandit kohaldades, ei olnud otseselt seotud eelotsuse küsimustega, mida Itaalia kohus esitas kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237).

– Komisjonilt pärit dokumentidega tutvumine

- 49 Esiteks keeldus komisjon vaidlustatud otsuses täielikult võimaldamast tutvumist oma dokumentidest kümne dokumendiga põhjendusel, et nende avalikustamine mõjutaks poolte positsiooni ja vaidluste segamatut kulgu kohtumenetlustes, mis oli pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237).

- 50 Asjaomase kümne dokumendi hulgas on liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi 24. novembri 2014. aasta siseteade; kolm selle peadirektoraadi 15. juuli 2011. aasta, 6. veebruari 2012. aasta ja 28. oktoobri 2014. aasta teadet, mis on adresseeritud komisjoni õigustalitusele; kolm selle peadirektoraadi 30. aprilli 2012. aasta, 25. mai 2012. aasta ja 9. aprilli 2014. aasta teadet, mis on adresseeritud komisjoni asepresidendi S. Kallase kabinetile, ning kolm komisjoni õigustalituse 25. juuli 2011. aasta, 24. aprill 2012. aasta ja 1. detsembri 2014. aasta teadet, mis on adresseeritud samale peadirektoraadile.

- 51 Õigustalituse teated liikuvuse ja transpordi peadirektoraadile ja selle peadirektoraadi teated komisjoni õigustalitusele, millele on viidatud eespool punktis 50, käsitlesid üksnes küsimust, kuidas tõlgendada ja kohaldada RATP lepingule erandit, mis on ette nähtud määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõikes 3, pärast selle seaduse vastuvõtmist, mis käsitleb raudteetranspordi korraldamist ja reguleerimist ning millega kehtestatakse erinevaid transporti käsitlevaid sätteid. Mis puudutab selle peadirektoraadi teateid komisjoni asepresidendi S. Kallase kabinetile, millele on viidatud eespool punktis 50, siis need puudutavad seda, millised on võetavad meetmed komisjoni poolt sellele määrusele antud tõlgenduse järgselt; sama kehtib sama peadirektoraadi 24. novembri 2014. aasta siseteate kohta.

- 52 Asjaomased kümme dokumenti on komisjoni sisedokumendid, mis puudutavad määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 tõlgendamist ning selle tõlgenduse õiguslikke tagajärgi. Nende dokumentide avalikustamine hagejale siis, kui need kohtuasjad, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), olid Euroopa Kohtus pooleli, võis mõjutada nii korrakohast õigusemõistmist ja kohtumenetluse usaldusväärust, kui ka poolte võrdsuse põhimõtet komisjoni ja nende kohtuasjade teiste poolte vahel.
- 53 Nimelt, esiteks oleks asjaomase kümne dokumendi avalikustamine vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval andnud võimaluse avaldada – isegi kui see toimub ainult üldsuse ettekujutuses – kohtutegevusele välist survet ja kahjustada vaidluste segamatut kulgu Euroopa Kohtus (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Rootsi jt vs. API ja komisjon*, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 93).
- 54 Teiseks oleks asjaomase kümne dokumendi avalikustamine võinud tekitada avaliku arutelu määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 tõlgendamise kohta. Sellisel juhul oleks komisjoni suhtes tehtav kriitika võinud mõjutada positsiooni, mida ta kaitses kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ning järelikult kahjustada poolte võrdsuse põhimõtet (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Rootsi jt vs. API ja komisjon*, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 86). Nimelt, juhul kui komisjon oleks pidanud avalikustama oma sisedokumendid, oleks ta olnud eelotsusemenetluses ainus pool nendes kohtuasjades, kes oleks pidanud seda tegema, ning ta oleks tõenäoliselt olnud kohustatud võtma arvesse oma talituste siseseid seisukohavõtte oma seisukohtades Euroopa Kohtus, samas kui teised pooled oleksid saanud kaitsta oma huve sõltumata igasugusest välisest mõjust, mis oleks võinud rikkuda tasakaalu, mis peab Euroopa Kohtu poolte vahel valitsema ja mis on kaitstud poolte võrdsuse põhimõttega (vt selle kohta 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Rootsi jt vs. API ja komisjon*, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 87, ja 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Philip Morris vs. komisjon*, T-796/14, EU:T:2016:483, punktid 97 ja 98).
- 55 Neid hinnanguid ei sea kahtluse alla asjaolu, et kohtumenetlus, mis oli pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), oli eelotsusemenetlus. Nimelt, korrakohase õigusemõistmise ja poolte võrdsuse põhimõtte kriteeriumi, mille eesmärk on tagada kohtumenetluse poolte menetluslik võrdsus, tagades nende poolte õiguste ja kohustuste võrdsuse muu hulgas tõendite esitamist reguleerivate normide ja kohtuvaidluse seisukohast (vt selle kohta 28. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Ordre des barreaux francophones et germanophone jt*, C-543/14, EU:C:2016:605, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika), kohaldatakse samuti eelotsusemenetlustele (vt selle kohta 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Philip Morris vs. komisjon*, T-796/14, EU:T:2016:483, punkt 97).
- 56 Asjaolu, et hageja ei astunud menetluses eelotsusemenetluses kohtuasjas, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ei lükka neid hinnanguid samuti ümber. Nimelt oleks asjaomases kümnes dokumendis sisalduva teabe avalikustamine hagejale võimaldanud tal seda jagada kolmandate isikutega või anda sellele ulatuslik avalik tähelepanu. Sellisel juhul oleksid nimetatud menetluse teised pooled saanud sellele teabele tugineda selles menetluses komisjoni vastu.
- 57 Järelikult ei ole komisjon teinud viga, kui ta asus seisukohale, et eespool punktis 50 viidatud kümne dokumendi avalikustamine oleks võinud kahjustada kohtumenetluste kaitset.
- 58 Teiseks keeldus komisjon samuti vaidlustatud otsuses osaliselt võimaldamast tutvumist oma dokumentidest kümne dokumendiga põhjendusel, et nende dokumentide kustutatud osade avalikustamine mõjutaks poolte positsiooni ja vaidluste segamatut kulgu kohtumenetlustes, mis olid pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237).

- 59 Asjaomase kümne dokumendi hulgas on liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi 27. juuli 2010. aasta, 27. septembri 2010. aasta, 7. septembri 2012. aasta ja 9. aprilli 2013. aasta teated, mis on adresseeritud komisjoni õigustalitusele, komisjoni asepresidendi S. Kallase kabinetile ja RATP-le; õigustalituse 11. augusti 2010. aasta teade, mis on adresseeritud sellele peadirektoraadile; kaks komisjoni 25. ja 28. oktoobri 2010. aasta kirja, mis on adresseeritud Prantsuse ametiasutustele; komisjoni nimetatud asepresidendi 27. juuli 2012. aasta ja 5. juuni 2013. aasta kirjavahetus RATPga, ning selle peadirektoraadi ja komisjoni õigustalituse 24. septembri 2012. aasta kirjavahetus.
- 60 Mis puudutab esiteks liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi 27. juuli 2010. aasta, 27. septembri 2010. aasta, 7. septembri 2012. aasta ja 9. aprilli 2013. aasta teateid, mis on adresseeritud komisjoni õigustalitusele, komisjoni asepresidendi S. Kallase kabinetile ja RATP-le; õigustalituse 11. augusti 2010. aasta teadet, mis on adresseeritud sellele peadirektoraadile; komisjoni 28. oktoobri 2010. aasta kirja, mis on adresseeritud Prantsuse ametiasutustele ning selle peadirektoraadi ja komisjoni õigustalituse 24. septembri 2012. aasta kirjavahetust, siis tuleb tõdeda, et nende dokumentide osad, mida hagejale ei avalikustatud, puudutasid kas isikuandmeid, millele hageja ei ole vastu vaieldud, et neid ei tohi avalikustada, nagu allkirjad, või nendest nähtub komisjoni, Prantsuse Vabariigi või RATP positsioon seoses määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 tõlgendamisega ja seoses selle sätte järgimisega Prantsuse Vabariigi poolt RATP-le käitamisõiguste andmisel.
- 61 Mis puudutab sellega seoses teavet, mis on seotud määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 ulatusele antud komisjoni tõlgendusega ning järeldustega, mida ta sellest teeb, siis võttes arvesse eespool punktides 53 ja 54 toodud põhjendusi, leidis ta õigesti, et nende avalikustamine oleks andnud võimaluse avaldada – isegi kui see toimub ainult üldsuse ettekujutuses – kohtutegevusele välist survet ja kahjustada vaidluste segamatut kulgu Euroopa Kohtus. See avalikustamine võis tekitada avaliku arutelu selle sätte tõlgendamise kohta ning komisjoni suhtes tehtav kriitika oleks võinud mõjutada positsiooni, mida ta kaitses kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237). Lisaks, juhul kui komisjon oleks need dokumendid pidanud avalikustama, oleks ta olnud eelotsusemenetluses ainus pool, kes oleks pidanud seda tegema, mis oleks võinud rikkuda tasakaalu, mis peab Euroopa Kohtu poolte vahel valitsema ja mis on kaitstud poolte võrdsuse põhimõttega.
- 62 Mis puudutab lisaks selle avalikustamata jätmist, kuidas tõlgendasid Prantsuse Vabariik ja RATP määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 ulatust eespool punktis 60 viidatud dokumentides, siis olgu märgitud, et nii Prantsuse Vabariik kui ka RATP olid pooled menetluses kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237).
- 63 Järelikult võis Prantsuse Vabariigi ja RATP tõlgenduse avalikustamine rikkuda poolte võrdsuse põhimõtet. Need pooled oleksid tõenäoliselt olnud kohustatud võtma arvesse oma komisjonile esitatud seisukohti, kui nad astusid Euroopa Kohtus menetluses kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), samas kui teised pooled Euroopa Kohtus oleksid saanud kaitsta oma huve sõltumata igasugusest välisest mõjust.
- 64 Järelikult ei ole komisjon teinud viga, kui ta on asunud seisukohale, et eespool punktis 60 viidatud dokumentide avalikustamine oleks võinud kahjustada kohtumenetluste kaitset.
- 65 Seevastu, mis puudutab teiseks Prantsuse ametiasutustele adresseeritud komisjoni 25. oktoobri 2010. aasta kirjas ja komisjoni asepresidendi S. Kallase 27. juuli 2012. aasta ja 5. juuni 2013. aasta kirjades kustutatud muid lõike, mis ei ole seotud isikuandmetega, siis tuleb tõdeda, et need otseselt ei puuduta komisjoni, Prantsuse Vabariigi või RATP poolt määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõikele 3 antud tõlgendust või selle tõlgenduse õiguslikke tagajärgi. Need kustutatud lõigud ei ole seega otseselt seotud küsimustega, mis olid eelotsusemenetluse ese kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud

21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237). Järelikult ei saa neid kustutamisi põhjendada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande kohaldamisega.

- 66 Seega on käesolev etteheide põhjendatud osas, milles see puudutab muid kustutatud lõike eespool punktis 65 viidatud dokumentides kui need, mis puudutavad isikuandmeid, ning järelikult tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, milles sellega osaliselt keelduti nendega tutvumise võimaldamisest.

– Prantsuse Vabariigilt pärit dokumentidega tutvumine

- 67 Mis puudutab Prantsuse Vabariigilt pärit dokumentide avalikustamata jätmist, siis kõigepealt olgu märgitud, et asjaomaste dokumentide hulgas on transpordi eest vastutava Prantsusmaa riigisekretäri 3. juuni 2010. aasta kiri, mis on adresseeritud komisjoni asepresidendile S. Kallasele; Prantsuse ametiasutuste 23. detsembri 2010. aasta teade, mis puudutab määruse nr 1370/2007 kohaldamist vastuseks komisjoni 25. oktoobri 2010. aasta kirjale; eespool viidatud teate lisad ja Prantsuse ametiasutuste 6. jaanuari 2012. aasta teade vastuseks komisjoni 28. oktoobri 2011. aasta kirjale.
- 68 Seejärel tuleb täheldada, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 kohaselt saab liikmesriik seista vastu institutsiooni poolt liikmesriigilt pärit dokumendi avalikustamisele tingimusel, et tema vastuseis tugineb ja on põhjendatud määruse artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud sisuliste eranditega. Seega peab institutsioon dokumentidega tutvumise võimaldamisest keelduva otsuse vastuvõtmise protsessi raames jõudma veendumusele, et sellised põhjendused on olemas, ja esitama need otsuses, mille ta menetluse tulemusena vastu võtab (vt selle kohta 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus *Rootsi vs. komisjon*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 99; 21. juuni 2012. aasta kohtuotsus *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vs. komisjon*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, punkt 62, ja 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *Prantsusmaa vs. komisjon*, T-344/15, EU:T:2017:250, punkt 41).
- 69 Dokumentidega tutvumise taotluse saanud institutsiooni ülesanne ei ole anda ammendavat hinnangut asjaomase liikmesriigi vastuseisu väljendavale otsusele, teostades kontrolli, mis läheb kaugemale lihtsalt selle kontrollimisest, kas esinevad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud eranditega seonduvad põhjendused (21. juuni 2012. aasta kohtuotsus *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vs. komisjon*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, punkt 63, ja 21. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe vs. komisjon*, T-545/11 RENV, EU:T:2018:817, punkt 44).
- 70 Institutsioon peab asja hoolsa uurimise kohustuse tõttu siiski kontrollima, kas liikmesriigi esitatud selgitused nende dokumentide avalikustamisele vastuseismiseks näivad talle *prima facie* põhjendatud (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *Prantsusmaa vs. komisjon*, T-344/15, EU:T:2017:250, punkt 54, ja 21. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe vs. komisjon*, T-545/11 RENV, EU:T:2018:817, punkt 44). Institutsiooni kohustus on kontrollida, kas konkreetse juhtumi asjaolusid ja kohaldatavaid õigusnorme arvestades on liikmesriigi vastuseisu põhistamiseks esitatud põhjendused esmapilgul sellised, et nendega saab keeldumist põhjendada, ja kas need põhjendused võimaldavad seega institutsioonil kanda vastutust, mis on talle pandud määruse nr 1049/2001 artikliga 8. Välditakse sellise otsuse vastuvõtmist institutsiooni poolt, mida tema hinnangul ei saa kaitsta, samas kui tema on selle vastuvõtja ja selle õiguspärasuse eest vastutav (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *Prantsusmaa vs. komisjon*, T-344/15, EU:T:2017:250, punktid 46 ja 47 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 71 Komisjon märkis vaidlustatud otsuses, et pärast nõu pidamist Prantsuse ametiasutustega võtsid viimased tagasi oma vastuseisu nende dokumentide avalikustamisele põhjendusel, et nende avalikustamine rikuks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet. Ta märkis, et Prantsuse ametiasutused leidsid, et nendes dokumentides esitatud küsimused olid tihedalt seotud Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu esitatud õigusküsimustega kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Mobit ja Autolinee Toscane* (C-350/17

ja C-351/17, EU:C:2019:237), mis olid Euroopa Kohtus pooleli. Komisjon on arvamusel, et need ametiasutused leidsid eeskätt, et asjaomased dokumendid sisaldasid nende tõlgendust määruse nr 1370/2007 artiklis 5 ja artikli 8 lõikes 3 väljendatud põhimõtetele. Ta leidis, et need argumendid esmapilgul põhjendavad selle erandi kohaldamist, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes, nii nagu Prantsuse ametiasutused sellele tuginevad. Seega keeldus ta nende dokumentidega tutvumise võimaldamisest.

- 72 Niisiis põhistas komisjon seoses Prantsuse Vabariigilt pärit dokumentidega oma otsust määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud erandile tuginemisega. Lisaks olid Prantsuse Vabariigi esitatud põhjendused esmapilgul sellised, et nendega võis keeldumist põhjendada. Nimelt, võttes arvesse käesoleva asja asjaolusid ja eriti asjaomastes dokumentides käsitletud teemasid, võis Prantsuse Vabariigi positsiooni avalikustamine määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 tõlgenduse kohta komisjonis toimuva menetluse ajal kahjustada võrdse kohtlemise põhimõtet Euroopa Kohtus kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237). Kui hageja oleks avalikustanud nendes dokumentides sisalduva teabe, oleks see tõenäoliselt asetanud Prantsuse Vabariigi, kes oli nendes kohtuasjades poolelioleva eelotsusemenetluse pool, selle menetluste muude pooltega võrreldes oluliselt ebasoodsamasse olukorda. Olles eelnevalt teadlikud Prantsuse Vabariigi positsioonist, oleks teistel pooltel olnud võimalik kohandada ja viimistleda oma argumente, mis oleks andnud süstemaatilise eelise nende kasuks.
- 73 Järelikult sai komisjon asuda õiguspäraselt seisukohale, et Prantsuse Vabariigi selgitused seoses eespool punktis 67 viidatud dokumentide avalikustamisega näivad talle *prima facie* põhjendatud.

– RATP-lt pärit dokumentidega tutvumine

- 74 RATP-lt pärit dokumendid, millega hagejal ei võimaldatud tutvumist, on RATP tegevjuhi kolm kirja: esimene, 22. mai 2012. aasta kiri, mis on adresseeritud komisjoni peadirektorile, ja selle lisad; teine, 21. mai 2012. aasta kiri, mis on adresseeritud komisjoni presidendile, ja kolmas, 28. märtsi 2013. aasta kiri, mis on adresseeritud komisjoni asepresidendile S. Kallasele. Kõik kirjad puudutavad seda, kuidas tõlgendab komisjon määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 ulatust. Samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 53, 54 ja 61, võis nende avalikustamine – isegi kui see toimub ainult üldsuse ettekujutuses – avaldada kohtutegevusele välist survet ja kahjustada vaidluste segamatut kulgu Euroopa Kohtus ning samuti kahjustada võrdse kohtlemise põhimõtet kohtumenetlustes, mis olid pooleli kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), milles RATP osales.
- 75 Pealegi oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval nii tühistamishagi kui ka ajutiste meetmete kohaldamise taotluse (kohtuasjad, milles nüüdseks on tehtud 12. juuli 2018. aasta kohtumäärus RATP vs. komisjon (T-250/18 R, ei avaldata, EU:T:2018:458) ja 12. septembri 2019. aasta kohtumäärus RATP vs. komisjon (T-250/18, ei avaldata, EU:T:2019:615)) menetlemine Üldkohtus pooleli, millele tuginedes seisab RATP vastu eespool punktis 74 viidatud dokumentide osalise avalikustamisele dokumentidega tutvumise taotluse esitajale. Komisjoni poolt nende dokumentide avalikustamine dokumentidega tutvumise taotluse alusel oleks mõjutanud korrakohast õigusemõistmist ja kohtumenetluse usaldusväärust, kuna selline avalikustamine vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel oleks takistanud Üldkohtu presidendil teha tulemusrikkalt otsust nende dokumentide avalikustamise peatamise kohta, kui ta oleks nii otsustanud. Samamoodi oleks avalikustamine takistanud Üldkohtut, võimaldamata tulemusrikkalt lahendada tema menetluses olevat kohtuvaidlust, mis on seotud asjaomaste dokumentide osalise avalikustamise otsusega.
- 76 Järelikult ei ole komisjon teinud viga, kui ta on asunud seisukohale, et eespool punktis 74 viidatud dokumentide avalikustamine oleks võinud kahjustada kohtumenetluste kaitset.

77 Eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb tagasi lükata, välja arvatud osas, milles see puudutab komisjoni kirjas, mis on 25. oktoobril 2010 adresseeritud Prantsuse ametiasutustele, ja komisjoni asepresidendi S. Kallase 27. juuli 2012. aasta ja 5. juuni 2013. aasta kirjades, mis on adresseeritud RATP-le, muude kui isikuandmeid puudutavate lõikude kustutamist.

Teine väide

78 Hageja leiab, et isegi, kui eeldada, et esineb seos kohtuasjade, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237), ja dokumentide vahel, mida ei avalikustatud või ei avalikustatud osaliselt, siis üldine huvi, mida need dokumendid omavad nii avaliku kui erasektori pooltele, muudab nendega tutvumise piisavalt asjakohaseks, et täielikult tühistada avalikustamisest keeldumine. Komisjon ei nõustu sellega, et asjaomaste dokumentide avalikustamine on põhjendatud ülekaaluka üldise huviga.

79 Seoses sellega olgu märgitud, et kui institutsioon kohaldab mõnda määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandit, peab ta kaaluma konkreetset huvi, mida asjaomase dokumendi avalikustamata jätmisega tuleb kaitsta, ja eelkõige üldist huvi dokumendi kättesaadavaks tegemise vastu, pidades silmas eeliseid, mis tulenevad, nagu on märgitud määruse nr 1049/2001 põhjenduses 2, suuremast läbipaistvusest, nimelt kodanike suuremast osalemisest otsustamisprotsessis ja halduse suuremast legitiimsusest, tulemuslikkusest ja vastutusest kodanike ees demokraatlikus süsteemis (vt selle kohta 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika). Niisiis võib ülekaaluka üldise huviga olla põhjendatud dokumendi avalikustamine, millega tutvumist taotleti, vaatamata asjaolule, et mõni määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 viidatud erand on kohaldatav.

80 Tuleb siiski täpsustada, et dokumentidega tutvumise taotleja konkreetset huvi teda isiklikult puudutava dokumendi suhtes ei saa võtta arvesse kui ülekaalukat üldist huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 tähenduses (vt selle kohta 21. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Umbach vs. komisjon, T-474/08, ei avaldata, EU:T:2010:443, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika). Määruse nr 1049/2001 eesmärk on nimelt näha ette üldsuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega üldiselt ja mitte sätestada ühel või teisel isikul teatava dokumendiga tutvumise vastu esineda võivat konkreetset huvi kaitsvaid norme (1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 43, ja 11. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Arca Capital Bohemia vs. komisjon, T-441/17, ei avaldata, EU:T:2018:899, punkt 80).

81 Pealegi peab see, kes väidab, et on olemas ülekaalukas üldine huvi, konkreetset tooma esile asjaolud, mis põhjendavad asjaomaste dokumentide avalikustamist. Puhtalt üldiste kaalutluste esiletoomine ei ole piisav selleks, et tuvastada, et ülekaalukas üldine huvi kaalub üles kõnealuste dokumentide avalikustamisest keeldumise põhjused (vt 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika).

82 Selleks, et tõendada ülekaaluka üldise huvi olemasolu asjaomaste dokumentide avalikustamise suhtes, tugineb hageja esiteks avaliku ja erasektori poolte huvile saada teada, kuidas tõlgendab komisjon määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 ulatust. Teiseks tugineb ta sellele, et kui taotletud dokumente ei avalikustata, ei ole ühelt poolt võimalik kontrollida kriteeriumi, mida kohaldatai selle määruse alusel Prantsuse Vabariigi poolt SNCFiga ja RATPga lepingute sõlmimisel, ning teiselt poolt teada saada, kas see kriteerium kohaldub talle või kõikidele muudele ettevõtjatele või ametiasutustele. Ta järeldab sellest, et igal sidusrühmal, kes osaleb selle määruse artikli 8 lõike 3 punktiga b hõlmatud avaliku teenindamise lepingute sõlmimise menetluses, on õiguspärane üldine huvi asjaomaste dokumentidega tutvumiseks. Kolmandaks viitab ta suurimale õiguskindlusele kõnealuse määruse kohaldamise suhtes ning järelikult võimalike kohtuvaidluste vähenemisele seoses sama määruse kohaldamise kuupäevaga

juhul, kui taotletud dokumendid avalikustatakse. Neljandaks on ta seisukohal, et nende dokumentide avalikustamata jätmine toob kaasa diskrimineerimiskeelu rikkumise RATP ja teiste ettevõtjate suhtes, kellel on huvi komisjoni positsiooni teadasaamise vastu.

- 83 Neid argumente arvestades olgu märgitud, et hageja ei saa eespool punktis 80 korratud kohtupraktikat kohaldades tugineda omaenda huvile selleks, et tõendada ülekaalu üldise huvi olemasolu. Lisaks ei oma komisjoni poolt liidu õiguse sättele antud tõlgendus õiguslikku jõudu, arvestades, et Euroopa Kohtul on ainupädevus anda liidu õigusele lõplikke tõlgendusi (vt selle kohta 18. detsembri 2014. aasta arvamus 2/13, EU:C:2014:2454, punkt 246, ja 30. aprilli 2019. aasta arvamus 1/17, EU:C:2019:341, punkt 111). Seega, juhul kui komisjon tõlgendab ühte liidu õiguse sätet ja kui sellele järgneb riigisisese ametiasutuse tehtud otsus, võib see olla Euroopa Kohtus eelotsuse küsimuse esemeks selle otsusega seoses toimuva kohtuvaidluse tõttu liikmesriigi kohtutes. Isegi kui komisjon teeb ühele liikmesriigile mõne liidu õiguse sätete tõlgenduse kohustuslikuks liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kontekstis, võib seda tõlgendust kontrollida Euroopa Kohus, kui liikmesriik seda tõlgendust ei järgi. Järelikult ei taga liidu õiguse sättele komisjoni antud tõlgendus õiguskindlust ega ole tõendatud, et see tõlgendus seab piirid nende kohtuvaidluste hulga, mis puudutavad selle sätete ulatust. Peale selle ei too asjaolu, et komisjon ei avalikusta oma tõlgendust määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 ulatuse kohta, nagu see on esitatud asjaomastes dokumentides, kaasa ebavõrdset kohtlemist, kuna hageja ei ole võrreldavas olukorras Prantsuse Vabariigi ja RATP olukorraga, kes osalesid EU-Pilot menetluses ja olid poolteks eelotsusemenetluses kohtuasjades, milles nüüdseks on tehtud 21. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Mobit ja Autolinee Toscane (C-350/17 ja C-351/17, EU:C:2019:237).
- 84 Lisaks tuleb märkida, et igal juhul ei saa kaalumisel pidada huvi, mis on määruse nr 1370/2007 artikli 8 lõike 3 punktiga b hõlmatud teenindamise lepingute sõlmimise menetluses osalevatel sidusrühmadel selle sätete ulatusele antud komisjoni tõlgenduse teadasaamise vastu, kõrgemalseisvaks komisjoni ja Euroopa Kohtu huvist, et järgitaks poolte võrdsuse põhimõtet ja korrakohast õigusemõistmist.
- 85 Seega ei ole hageja tõendanud ülekaaluka üldise huvi olemasolu taotletud dokumentide avalikustamise suhtes.
- 86 Lõpuks tuleb seoses sellega, et hageja leiab teise väite raames, et arvestades ilmse üldise huvi olemasolu, mille tõttu oleks pidanud tühistama dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise, ja arvestades seda, et komisjon ei ole piisavalt põhjendanud oma otsust see erand kohaldamata jätta, ei ole vaidlustatud otsust piisavalt põhjendatud, märkida, et põhjendamiskohustus on oluline menetlusnõue, mida tuleb eristada etteheidetest, millega seatakse kahtluse alla vaidlustatud otsuse põhjendatus (vt eespool punkt 21). Järelikult tuleb selles osas, milles hageja väidab teise väite põhjenduseks, et põhjendused on ebapiisavad, asuda seisukohale, et see etteheide tuleb edutuse tõttu tagasi lükata.
- 87 Igal juhul tuleb arvestades põhjendamiskohustuse ulatust, nagu see on esile toodud eespool punktides 19–21, tõdeda, et komisjon põhjendas vaidlustatud otsuses piisavalt põhjusi, miks ta leiab, et ei ole ülekaalukat üldist huvi asjaomaste dokumentide avalikustamise suhtes.
- 88 Nimelt leidis komisjon vaidlustatud otsuses, et hageja avaldatud huvi on tema enda huvi ning seda ei saa arvesse võtta ning et käesoleval juhul ei olnud ülekaalukat üldist huvi, mis oleks olnud kaalukam huvist tagada kohtumenetluste kaitse, nagu see on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2. Komisjoni taolise hinnangu sai hageja muide vaidlustada Üldkohtus, nagu on näha teisest väitest, ning Üldkohus võib teha selles küsimuses otsuse, nagu tõendab eespool punktides 79–85 läbi viidud hindamine.
- 89 Sellest tuleneb, et etteheide ebapiisavate põhjenduste kohta tuleb samuti tagasi lükata ning järelikult tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

- 90 Eeltoodut arvestades tuleb käesolev hagi osaliselt rahuldada ning seega tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega on osaliselt keeldutud võimaldamast tutvumist muude andmetega kui isikuandmed, mis sisalduvad komisjoni 25. oktoobri 2010. aasta kirjas, mis on adresseeritud Prantsuse ametiasutustele, ja komisjoni asepresidendi S. Kallase 27. juuli 2012. aasta ja 5. juuni 2013. aasta kirjades, mis on adresseeritud RATP-le.

Kohtukulud

- 91 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikes 2 on ette nähtud, et kui kaotanud poolel on mitu isikut, otsustab Üldkohus kohtukulud jagada.
- 92 Käesolevas asjas tuleb komisjoni kohtukulud jätta tema enda kanda ning mõista temalt välja üks viiendik hageja kohtukuludest. Neli viiendikku hageja kohtukuludest tuleb jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Komisjoni 7. juuni 2018. aasta otsus keelduda osaliselt või täielikult võimaldamast Compañía de Tranvías de la Coruña, SA-l tutvumist dokumentidega, mis on seotud komisjoni poolt Prantsuse Vabariigile edastatud arvamusega, mis puudutab metrooliinide lepingu kehtivust kuni 2039. aastani, selles osas, milles otsusega on osaliselt keeldutud võimaldamast tutvumist muude andmetega kui isikuandmed, mis sisalduvad komisjoni 25. oktoobri 2010. aasta kirjas, mis on adresseeritud Prantsuse ametiasutustele, ja komisjoni asepresidendi S. Kallase 27. juuli 2012. aasta ja 5. juuni 2013. aasta kirjades, mis on adresseeritud RATP-le.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja üks viiendik Compañía de Tranvías de la Coruña kohtukuludest.**
- 4. Jätta neli viiendikku Compañía de Tranvías de la Coruña kohtukuludest tema enda kanda.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Póltorak

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. veebruaril 2020 Luxembourgis.

Allkirjad